

REPUBLIKA SLOVENIJA
RAČUNSKO SODIŠČE
PREŽIHOVA 4, 1000 LJUBLJANA
☎ 178 58 88, FAX 178 58 91

Na podlagi 4. odstavka 24. člena Zakona o Računskem sodišču (v nadaljevanju ZRacS) in v skladu s 27. in 28. členom Poslovnika Računskega sodišča Republike Slovenije (v nadaljevanju Poslovník RS) drugostopenjski senat (v nadaljevanju Senat II) v sestavi

dr. Vojko A. Antončič, predsednik
Martin Jakše, poročevalec
dr. Janez Gabrijelčič, član
Silva Jamnik, članica, pooblaščená revizorka
mag. Nataša Knaubert-Šorli, članica, pooblaščená revizorka

izdaja naslednje

POROČILO O REVIZIJI

na

**EKOLOŠKO RAZVOJNEM SKLADU REPUBLIKE SLOVENIJE, d.d.,
LJUBLJANA
Trg republike 3**

Številka: 1209-11/97-17

Ljubljana, 02.07.1998

I. UVOD

V program dela Računskega sodišča za leto 1997 je bila uvrščena redna revizija računovodskih izkazov Ekološko razvojnega sklada Republike Slovenije, d.d., Ljubljana, Trg republike 3 (v nadaljevanju Sklad) za leto 1996.

Revizija je bila opravljena na podlagi sklepa o izvedbi nadzora št. 1209-11/97-2 z dne 4.7.1997 ter v skladu s 4. odstavkom 21. člena Zakona o Računskem sodišču, ki določa, da se revidiranje računovodskih izkazov obvezno opravlja enkrat letno pri skladih, ki jih je ustanovila Republika Slovenija. Računovodske izkaze Sklada za leto 1996 je revidirala revizijska družba. Ker so mednarodni revizijski standardi, po katerih je delovala revizijska družba, podlaga za delo tudi Računskemu sodišču Republike Slovenije, daje njihovo poročilo o reviziji računovodskih izkazov ustrezno podlago za izdajo mnenja o računovodskih izkazih Sklada.

Cilj revizije je bil podati mnenje o:

- resničnosti in verodostojnosti računovodskih izkazov,
- pravilnosti poslovanja Sklada.

Revidiranje računovodskih izkazov je zajemalo poleg preizkusa pravilnosti predstavitve finančnega položaja in rezultatov poslovanja v skladu z računovodskimi standardi tudi preveritev pravilnosti računovodskega obravnavanja poslovnih dogodkov ter usklajenosti poslovanja z veljavnimi predpisi.

Računsko sodišče je dodatno izvedlo nekatere revizijske postopke, s katerimi je preverilo skladnost poslovanja z veljavnimi predpisi, kar ni bilo zajeto v nadzor revizijske družbe. Ta področja so na podlagi pooblastila št. 1209-11/97-3 z dne 4.7.1997 revidirali revizorji Računskega sodišča Metka Lorber, pooblaščenka revizorka, Helena Štruc in Robi Rodman. Ta področja so zajemala:

- pregled vrste in postopkov javnih razpisov za kreditiranje investicij in upoštevanje predpisov pri izvedbi razpisov,
- preizkušanje popolnosti dokumentacije pri vlogah za kredite in pravilnost izbire kandidatov,
- preverjanje zakonitosti in pravilnosti porabe sredstev pri poslovanju Sklada.

Po pregledu pri Skladu je članica Računskega sodišča Zdenka Vidovič dne 19.9.1997 izdala predhodno poročilo o reviziji računovodskih izkazov Ekološko razvojnega sklada, d.d., za leto 1996, št. 1209-11/97-7.

Zoper predhodno poročilo o opravljeni reviziji je Sklad vložil pripombe v zakonskem roku dne 6.10.1997, ki jih je obravnaval prvostopenjski senat (v nadaljevanju Senat I) v naslednji sestavi:

- dr. Etelka Korpič-Horvat, predsednica,
- Zdenka Vidovič, pooblaščenka revizorka, poročevalka,
- Ana Praprotnik, pooblaščenka revizorka, članica.

Senat I je odgovoril na pripombe Sklada glede UGOTOVITEV v delu, ki se nanaša na plače zaposlenih, prikazanih med stroški dela in glede podanega MNENJA v delu, ki se nanaša na

zakonitost, pravilnost in primernost porabe sredstev pri poslovanju Sklada ter izdal poročilo o nadzoru št. 1209-11/97-12 z dne 30.12.1997.

Zoper poročilo Senata I je Sklad vložil ugovor v zakonitem roku. V ugovoru z dne 2.2.1998 je Sklad vztrajal pri svojih navedbah glede plač zaposlenih oziroma dela plače za delovno uspešnost kakor tudi glede nepravilne uporabe materialnega prava in ravnanja po pravilih postopka. V skladu z ZRacS in Poslovnikom RS je bil imenovan zato drugostopenjski senat (v nadaljevanju Senat II), ki je obravnaval prerekane ugotovitve. Ugotovitve, ki jih Sklad ni izpodbijal, je Senat II privzel kot veljavne.

V tem poročilu Senat II:

- dokončno ugotavlja, kaj razkriva nadzor pri Skladu in
- izreka mnenje o ravnanju Sklada.

Sklad vztraja pri svoji navedbi, da so bila pri revidiranju kršena pravila postopka in ugotavlja, da Senat I ni korektno povzel njegove navedbe iz pripomb. Sklad ni oporekal pristojnosti Računskega sodišča, da opravlja nadzor nad zakonitostjo, pravilnostjo in primernostjo porabe sredstev pri poslovanju. Sklad je le opozoril, da je Računsko sodišče s sklepom 1209-11/97-2 z dne 4.7.1997 samo omejilo svoje delovanje na revidiranje računovodskih izkazov, zato je bila razširitev nadzora tudi na revidiranje zakonitosti, pravilnosti in primernosti porabe sredstev in podano mnenje v zvezi s tem, brezpredmetna.

Sklep o izvedbi nadzora je namreč vseboval vrsto nadzora, ki je revidiranje računovodskih izkazov za leto 1996.

Senat II ugotavlja, da je bil cilj revizije dati mnenje o računovodskih izkazih kot tudi preizkus pravilnosti poslovanja Sklada, kar Senat II upošteva pri izrekanju mnenja. Izvajanje revidiranja poslovanja in stroškov dela ter storitev tudi v okviru računovodskih izkazov, je skladno z zahtevo zakonodajalca (25. člen ZRacS), da poda Računsko sodišče celovito mnenje o porabi javnih sredstev ter o delovanju Sklada oziroma o finančnih načrtih in o letnih poročilih o poslovanju Sklada.

Sklad vztraja tudi pri trditvi, da je iz predhodnega poročila razvidno, da je nadzor poleg oseb, ki so bile za to pooblaščen, Metke Lorber, višje revizijske sodelavke in Helene Štruc, revizijske asistentke, opravljal tudi pripravnik in s tem je bil kršen 19. člen Poslovnika RS, saj so nadzor dejansko opravljale za to nepooblaščen osebe. Ne sprejema tudi navedbe senata, da je šlo zgolj za prisotnost pripravnika pri izvajanju revizije v okviru izobraževalnega programa.

Senat II potrjuje, da je bil pripravnik prisoten pri izvajanju revizije v okviru izobraževalnega programa. Po naravi statusa pripravnika ta ne more in ni samostojno opravljal del in nalog, zato s tem ni bil kršen 19. člen Poslovnika RS. Vključitev pripravnika v postopke nadzora in njegovo omenjanje v predhodnem poročilu je tudi dokaz njegove prisotnosti na delu in izpolnjevanja zadanih nalog. Sklad ni imel pripomb na prisotnost pripravnika v času preizkušanja podatkov v obdobju od 23. do 29.8.1997. Pripomba pa tudi ni pomembna za vsebino nadzora.

Sklad vztraja pri svoji pripombi glede zapisnika o opravljenem pregledu dokumentacije, ki bi skladno z 20. členom Poslovnika Računskega sodišča moral biti pripravljen in posredovan v podpis in trdi, da je mnenje Senata I, da je dolžnost pisanja zapisnika potrebno uporabljati zgolj v zvezi z 2. odstavkom 32. člena ZRacS, zmotno.

Senat II potrjuje mnenje s predhodne stopnje, da je dolžnost pisanja zapisnika po 3. odstavku 20. člena Poslovnika RS potrebno uporabljati v zvezi z 2. odstavkom 32. člena ZRacS, iz katerega izhaja, da se zapisnik o opravljenem pregledu piše samo pri pregledih prostorov, objektov ter naprav, ni pa pisanje zapisnika nujno pri izvajanju drugih dokaznih sredstev. Revizijski delavec, skladno s 23. členom Poslovnika RS, sestavi protokol, ko izvrši vsa dejanja, ki jih nalagajo navodila iz 15. in 19. člena Poslovnika RS. Ta protokol ima vse vsebinske elemente zapisnika.

II. UGOTOVITVE

1. Ugotovitve revizije za leto 1995

Računovodske izkaze za leto 1995 je revidirala revizijska družba KPMG Slovenija, d.o.o., Ljubljana in izdala mnenje brez pridržka. Na osnovi revizijskega poročila kot protokola o opravljeni reviziji računovodskih izkazov omenjene revizijske družbe in opravljenih dodatnih preverjanj, ki niso bili predmet revizije, je Računsko sodišče izdalo pozitivno mnenje na računovodske izkaze.

Sklad je ponovno poudaril, da je Računsko sodišče v Predhodnem poročilu o reviziji računovodskih izkazov Sklada za leto 1995 (št. 1209-7/97-5 z dne 18.3.1997) izrecno ugotovilo, da so plače izplačevali v skladu s sklepom Vlade Republike Slovenije št. 113-02/93-7/23-8 in metodologijo za ugotavljanje obsega javnih sredstev, do katerih so upravičene agencije in skladi, ki so v lasti Republike Slovenije. Zato ugovarja mnenju Senata I, da so bili pri revidiranju računovodskih izkazov in poslovanja Sklada za leto 1995 preverjeni količniki za določanje osnovnih plač, ne pa tudi izplačevanje dela plače za delovno uspešnost in drugi dodatki delavcev.

Senat II ne sprejema ugovora Sklada, saj je v pristojnosti Računskega sodišča, da po presoji samo določi obseg preizkušanja pravilnosti posameznih postavk v računovodskih izkazih. Tako je za leto 1995 revizorka podrobneje preverila le pravilnost količnikov za določanje osnovne plače zaposlenih v Skladu skladno z metodologijo za ugotavljanje obsega javnih sredstev, do katerih so upravičene agencije in skladi, ki so v lasti Republike Slovenije in primerljivost njihovih bruto plač s plačami zaposlenih v republiških upravnih organih na delovnih mestih podobne stopnje zahtevnosti. Iz preizkušenih podatkov se je sklepalo, da je obseg sredstev za plače usklajen s sklepom Vlade, kar so morali zagotoviti tudi predstavniki vlade v organih upravljanja skladov in agencij in kar je moralo biti opredeljeno v njihovih internih aktih.

2. Predstavitev revidirane osebe

Sklad je ustanovila Republika Slovenija z Zakonom o varstvu okolja (Ur. l. RS, št. 32/93, 44/95 in 1/96 - v nadaljevanju ZVO) kot neprofitno organizacijo za kreditiranje naložb na področju varstva okolja s posojili z ugodno obrestno mero. ZVO je v 84. členu določil, da se ustanovi Sklad kot javnopravna oseba v obliki delniške družbe. Način ustanovitve Sklada z zakonom pa ga ne odvezuje od dolžnosti vpisa v sodni register.

Dejavnost Sklada je bila določena v 10. členu statuta (Ur. l. RS, št. 51/94, ki je bil spremenjen s statutom, objavljenim v Ur. l. RS, št. 44/96) kot kreditiranje naložb iz lastnega kapitala z obrestno mero, ki zagotavlja ohranjanje realne vrednosti kapitala in kritje normalnih stroškov poslovanja Sklada, pri čemer Sklad ne ustvarja dobička.

Glede na določila 21. člena statuta so se sredstva Sklada uporabljala za kreditiranje naložb:

- republiških javnih služb varstva okolja,
- obveznih lokalnih javnih služb varstva okolja,
- v naprave in tehnologijo varstva okolja,
- v tehnologije in izdelke, neoporečne za okolje,
- pri izvedbi sanacijskih programov povzročiteljev obremenitev,
- republike za izvedbo nacionalnega programa varstva okolja ter za izdajanje garancij in zavarovanj za našete namene.

Sklad je lahko v skladu s statutom v svojem imenu in za tuj račun opravljajal posle pridobivanja in usmerjanja posojil za zgoraj našete namene z obrestno mero, ki je zagotavljala kritje stroškov pridobljenih kreditov in kritje normalnih stroškov poslovanja Sklada. Na posamičnih projektih kreditiranja naložb je lahko Sklad v tujem imenu in za tuj račun izvajal tudi posle finančnega inženiringa.

Organi Sklada so bili:

- upravni odbor, ki je imel predsednika in štiri člane, imenovane s strani Vlade RS, in sicer: Marko Slokar, predsednik (državni sekretar v Ministrstvu za okolje in prostor) ter člani Nikolaj Rožič (Hidrogea), Janko Žerjav (Ministrstvo za okolje in prostor), Peter Suvorov (Gospodarska zbornica Republike Slovenije) in Matjaž Korošec (Ministrstvo za finance). nadzorni odbor, ki je nadzoroval delo Sklada in je imel predsednika in devet članov, ki jih je na predlog Sveta za varstvo okolja imenoval Državni zbor, sestavljali pa so ga: dr. Fedor Černe, predsednik in člani: prof. dr. Boštjan Anko, mag. Breda Gizela Gajšek, dr. Viktor Grilc, mag. Jurij Kumar, prof. dr. Dušan Ogrin, prof. dr. Zdravko Petkovšek, prof. dr. Dušan Plut, Silvester Vončina in Mitja Zupan.
- direktor, ki ga je na podlagi javnega razpisa imenoval upravni odbor. V revidiranem obdobju je Sklad zastopal in vodil njegovo poslovanje direktor Ljubo Žužek.

Sklad je imel naslednje notranje organizacijske enote:

- urad direktorja,
- sektor za uvajanje projektov,
- sektor za spremljanje realizacije projektov in
- finančni sektor.

V letu 1996 je Sklad še nadalje prevzemal terjatve iz posojil, ki so bila sklenjena na Ministrstvu za okolje in prostor v prejšnjih letih, poleg tega pa je začel tudi sam odobravati posojila po objavljenih razpisih. Iz lastnih sredstev je v letu 1996 razpisal eno posojilo za naložbe lokalne infrastrukture (s kratico LOKINF) in dve posojili za naložbe gospodarskih družb za zmanjševanje obremenjevanja okolja (s kraticama IND 1996A in IND 1996B).

Dva razpisa posojil za zmanjšanje onesnaževanja zraka (s kraticama APAP 1996A in APAP 1996B) je Sklad izvedel v sodelovanju s Svetovno banko, s katero je podpisal pogodbo o posojilu v višini 30 mio DEM. Obveznost Sklada pri tem projektu je znašala 25 % skupne razpisane vsote, s tem pa se je razpoložljiva vsota posojil za te namene povečala na 40 mio DEM.

Prav tako je Sklad deloval kot finančni posrednik pri projektu postopnega opuščanja ozonu škodljivih snovi (s kratico ODS), veljavnim za 6,2 mio USD, pri katerem je Global Environment Trust Fund (v nadaljevanju GEF) dodelil sredstva za podprojekt institucionalne krepitve in za realizacijo investicijskih podprojektov šestih slovenskih podjetij.

Z nepovratnimi sredstvi PHARE v znesku 400.000 ECU je Sklad krepil pogoje za lastno delo in jih uporabljal kot pomoč pri vodenju projekta APAP.

Računovodstvo Sklada je v letu 1996 po pogodbi o finančnem inženiringu vodila družba FORS, d.o.o., iz Ljubljane.

3. Računovodske rešitve

Pri izdelavi izkaza stanja na dan 31.12.1996 in pri izdelavi izkaza uspeha ter izkaza finančnih tokov za leto 1996 je Sklad upošteval slovenske računovodske standarde (v nadaljevanju SRS) in temeljne računovodske predpostavke kot so časovna neomejenost poslovanja, dosledna stanovitnost in strogo upoštevanje nastanka poslovnega dogodka.

Temeljna rešitev, ki jo zahtevajo SRS, je ohranjanje realne vrednosti kapitala. To določa tudi splošni okvir in metode revaloriziranja drugih bilančnih postavk. V letu 1996 se je realna vrednost kapitala ohranila z uporabo indeksa cen na drobno, ki je v tem letu znašal 108,8.

Pri izkazovanju in vrednotenju postavk so se skladno z določili statuta Sklada uporabila določila SRS 31 - Računovodske rešitve v bankah, kakor tudi določila ostalih standardov, razen pri vrednotenju postavk, pri katerih dajejo standardi možnost Skladu, da izbira med različnimi načini vrednotenja.

Tako so amortizirali opredmetena osnovna sredstva po metodi enakomernega časovnega amortiziranja s kumulativnim koeficientom rasti cen na malo do konca obračunskega obdobja. Dolgoročne finančne naložbe - posojila strankam, ki niso banke, so bile revalorizirane v skladu s pogodbami (vezava na devizno klavzulo oziroma TOM). Popravek vrednosti teh posojil je oblikoval Sklad deloma kot popravek vrednosti, deloma pa kot dolgoročno rezervacijo za možne izgube. Višina dolgoročnih rezervacij je bila odobrena s sklepom Vlade Republike Slovenije z dne 27.6.1996 in se bo črpala v naslednjih petih letih enakomerno vsako leto 20 %. Popravek vrednosti oziroma dolgoročna rezervacija za posojila sta se oblikovala na podlagi razvrstitve posojil glede na njihovo kvaliteto po prilagojenih merilih, ki jih uporabljajo za te namene v bankah.

4. Računovodski izkazi

4.1. Izkaz stanja na dan 31.12.1996

Konec leta 1996 je Sklad po poročilu o opravljeni reviziji izkazoval sredstva v skupni višini 6.157.267 tisoč SIT, kar je bilo za 33,5 % več kot pred letom dni.

Sredstva in njihovi viri	Znesek v 000 SIT		Indeks
	31.12.1996	31.12.1995	
Sredstva	6.157.267	4.610.819	134
Denar v blagajni in stanje na računih	424.917	42.624	997
Posojila bankam	710.718	825.762	86
Posojila strankam, ki niso banke	4.313.715	3.251.800	133
Tržni vrednostni papirji	676.714	459.754	147
Opredmetena osnovna sredstva	13.540	16.689	81
Druga sredstva	17.248	14.190	122
Nevračunani stroški in nezaračunani prihodki	415	0	
Obveznosti do virov sredstev	6.157.267	4.610.819	134
Obveznosti do bank	363.980	0	
Druge obveznosti	12.645	5.996	211
Vnaprej vračunani stroški in neobrač. prihodki	16.733	10.300	162
Dolgoročne rezervacije	403.403	482.291	84
Vpisani kapital	4.720.980	3.871.192	122
Rezerve	65.316	132	
Revalorizacijski popravek kapitala	571.671	175.730	325
Prenešeni čisti dobiček prejšnjih let	0	86	
Čisti dobiček poslovnega leta	2.539	65.092	4

V strukturi sredstev so se povečala predvsem devizna sredstva Sklada kot odraz nakazila sredstev iz posojila Svetovne banke in naložb v vrednostne papirje.

4.1.1. Denar v blagajni in stanje na računih

Stanje teh sredstev se je v letu 1996 izredno povečalo, saj so bila na poseben račun pri Novi Kreditni banki Maribor, d.d. (v nadaljevanju NKBM), dne 11.12.1996 nakazana sredstva mednarodnega posojila s Svetovno banko (IBRD) v višini 4 mio DEM, ki se uporabljajo za posojila za zmanjšanje onesnaževanja zraka.

4.1.2. Posojila bankam

Sklad je deponiral trenutno prosta sredstva v obliki kratkoročnih depozitov, večinoma vezanih za dobo nad 31 dni. Iz tega naslova so bile 31.12.1996 izkazane terjatve v višini 710.718 tisoč SIT.

Pretežni del depozitov (82,9 %) se je konec leta nahajal v Novi Ljubljanski banki, d.d. (54,0 %), v nadaljevanju NLB, Splošni banki Koper, d.d. (14,1 %) in Banki Vipa, d.d. (14,8 %).

4.1.3. Posojila strankam, ki niso banke

Med posojili je izkazoval Sklad dolgoročno dana posojila podjetjem, javnemu sektorju in fizičnim osebam za namene varstva okolja v skupnem znesku 4.313.715 tisoč SIT, kar je za 32,7 % več kot v preteklem letu. Med posojili je Sklad vodil terjatve iz naslova posojilnih pogodb, sklenjenih v letih 1991 do 1994 na Ministrstvu za okolje in prostor, ki so se prenesle na Sklad. Ministrstvo je sklepalo posojila z valutno klavzulo (DEM) in večinoma le z 1 % obrestno mero. Na Sklad so bila posojila prenesena tudi v letu 1996.

Konec leta je izkazoval Sklad naslednje stanje posojil:

Naziv	v 000 SIT	
	31.12.1996	
Dolgoročno dana posojila gospodarstvu	907.263	
Dolgoročno dana posojila javnemu sektorju	1.848.790	
Dolgoročno dana posojila - NLB d.d.	137.058	
Dolgoročno dana posojila - NKBM, d.d.	760.254	
Dolgoročno dana posojila - Splošna banka Koper, d.d.	703.527	
Popravek vrednosti dolgoročnih danih posojil	(43.177)	
Skupaj	4.313.715	
Kratkoročni del dolgoročnih posojil	(649.426)	

Dolgoročna posojila gospodarstvu in javnemu sektorju, ki so bila na podlagi 4. odstavka 108. člena ZVO prenesena na Sklad, so bila večinoma zavarovana le z akceptnimi nalogi, hipoteka je bila vpisana le pri 13 posojilnih pogodbah. Nova posojila, ki jih je v letih 1995 in 1996 odobril Sklad sam, pa so bila vsa zavarovana s hipoteko ali z garancijo. Posojila občanom so bila zavarovana pri Zavarovalnici Triglav.

Glede na kvaliteto posojil je bila izdelana razvrstitev posojil v posamezne skupine od A do E in oblikovani popravki vrednosti teh posojil. Posebej so bili oblikovani popravki vrednosti za posojila, prevzeta v letu 1994 in posebej za posojila, prevzeta in odobrena v letu 1995 in v letu 1996.

Popravki vrednosti, izkazani deloma kot dolgoročna rezervacija pred možnimi izgubami in deloma kot popravek vrednosti, so bili oblikovani v skladu s sklepom Vlade Republike Slovenije št. 400-06/94-15/8-8 z dne 27.6.1996 v naslednji višini:

Leto	v 000 SIT		
	Potrebno oblikovanje popravkov vrednosti	Popravek vrednosti	Dolgoročna rezervacija
1994	220.362	8.337	212.025
1995	73.781	16.229	57.552
1996	19.102	18.611	491

Pri tem je bil celotni del splošnih rezervacij upoštevan med popravki vrednosti posojil in ne kot del kapitala. Ko se bodo dolgoročne rezervacije po sklepu Vlade v naslednjih letih odpravile, bodo splošne rezervacije za posojila, razvrščena v skupino A, izkazane kot del kapitala.

V letu 1996 je Sklad samostojno sklepal posojilne pogodbe na osnovi objavljenih razpisov.

Do konca leta 1996 so bili razpisani naslednji projekti:

Razpisani projekt	Datum objave	Razpisani znesek (v mio SIT)	Črpano do 31.12.96 (v mio SIT)
APAP 1995	21.7.1995	250	115
LOKINF 1995	15.11.1995	710	618
APAP 1996A	10.5.1996	450	431
IND 1996A	7.6.1996	1.000	86
APAP 1996B	20.9.1996	400	246
LOKINF 1996	4.11.1996	1.200	-
IND 1996B	22.11.1996	710	-
Skupaj		4.720	1.496

Do 31.12.1996 so bila porabljena sredstva v višini 1.496 mio SIT, pri čemer sta se zadnja dva razpisa nadaljevala še v letu 1997 in še ni prišlo do črpanja sredstev. Ob upoštevanju tega dejstva je bilo do konca leta 1996 porabljenih le 53,2 % razpisanih sredstev.

Posojila so bila različno obrestovana in sicer:

- posojila fizičnim osebam in podjetjem za projekt APAP so se sklepala z valutno klavzulo in obrestno mero, sestavljeno iz 6-mesečnega LIBOR za DEM, povečanega za dve odstotni točki,
- posojila, ki jih je vodila Splošna banka Koper, so se obrestovala s TOM + 6 % p.a.,
- posojila podjetjem, ki jih je vodila NLB d.d., so se obrestovala z 1/3 skupne obrestne mere, ki jo je uporabljala NLB d.d. za investicijsko poslovanje,
- posojila, prevzeta od Ministrstva za okolje in prostor, ki jih je vodil Sklad, so se obrestovala pretežno po DEM + 1 %.

Obrestne mere za posojila, ki jih je odobraval Ministrstvo za okolje in prostor in so bila kasneje prenesena na Sklad, so bile spodbudne. Ko je Sklad pričel sam odobravati posojila, pa so bili posojilni pogoji prilagojeni ceni sredstev in drugim pogojem, zato so bili dokaj neugodni. Pri tem je Ministrstvo za okolje in prostor v navedenem obdobju za podobne namene dodeljevalo subvencije. Med Skladom in Ministrstvom za okolje in prostor so ob pripravi dosedanjih razpisov potekala dogovarjanja o skupni oziroma koordinirani pripravi razpisov, saj bi bilo mogoče proračunska sredstva, namenjena subvencijam, vsaj delno porabiti tudi za subvencioniranje obrestne mere posojil, najetih pri Skladu. To bi omogočilo povečano ponudbo še bolj ugodnih kreditov, namenjenih ekološkimi projektom. Do realizacije tovrstnih dogovorov doslej še ni prišlo.

Pri izvajanju postopkov javnih razpisov je Sklad upošteval Pravilnik Ekološko razvojnega sklada Republike Slovenije, d.d., Ljubljana o postopkih javnih razpisov za kreditiranje (Ur. l. RS, št. 41/95, 54/95, 61/96, 57/97 - v nadaljevanju Pravilnik).

Z revidiranjem predpisanih postopkov pri pripravi in izvedbi javnih razpisov je bilo ugotovljeno, da je Sklad pri vseh razpisih v letu 1996 deloval v skladu z določili Pravilnika. Pritožbe zaradi nepopolnosti vlog, ki jih je Sklad prejel v letu 1996 in so se nanašale na razpis iz leta 1995, so bile pravilno obravnavane. Pritožb na sklep o dodelitvi kreditov v letu 1996 ni bilo, saj so razpisani zneski pri vseh razpisih zadostili potrebam vseh kandidatov.

Na posameznih razpisih IND in LOKINF so bili razpisani in dodeljeni naslednji zneski sredstev:

Razpis	Razpisani znesek v mio SIT	Število odobrenih posojil	Skupaj dodeljeno v mio SIT	Odstotek dodeljenih sredstev
IND 1996A	1.000	2	86	8,6
IND 1996B	710	2	36	5,1
LOKINF 1996	1.200	31	758	63,2

S testiranjem predložene dokumentacije je bilo ugotovljeno, da so izbrani kandidati posredovali vse zahtevane elemente iz razpisa in pred črpanjem sredstev zagotovili ustrezno zavarovanje kredita, razen če kredita še niso začeli črpati.

Preverjen je bil tudi postopek odobravanja posojil APAP 1996A in APAP 1996B. Ti razpisi so imeli določene posebnosti, saj so se sredstva zagotavljala iz posojila Svetovne banke, h katerim je delež dodal Sklad, Republika Slovenija pa je za posojilo dala državno poroštvo. V pogodbi s Svetovno banko so se določali nameni in geografska območja, ki so se z vsakim razpisom postopno širila.

Besedilo javnega razpisa in ostali razpisni pogoji so bili določeni v mednarodni pogodbi in se niso spreminjali. Tudi pri teh razpisih je Sklad upošteval določila Pravilnika.

Kontrola dokumentacije, odobritev in vodenje kreditov po razpisih APAP so se izvajali v NKBM ki je bila za opravljanje teh poslov izbrana na podlagi javnega razpisa in s katero je soglašala tudi Svetovna banka.

Kreditne pogodbe s pravnimi osebami je podpisoval direktor Sklada, za fizične osebe pa je po pooblastilu to opravljala NKBM v Mariboru in Skladu poslala en izvod pogodbe. NKBM je bila skladno s pogodbo dolžna zagotoviti revizijsko mnenje o tem delu poslovanja banke. Revizijo poslovanja za leto 1996 je opravila revizijska družba Deloitte & Touche d.o.o. in ga 12.7.1997 posredovala Skladu. S poročilom "Statement of Expenditures", izdelanim na podlagi revizijskega poročila, je Sklad poslal IBRD zahtevek za povračilo lastnih sredstev, ki jih je vložil v projekt APAP do 31.12.1996.

Delo NKBM pri izpolnjevanju pogodbenih obveznosti je dodatno nadziral Sklad z občasnim naključnim preverjanjem pravilnosti izvedbe postopka odobravanja posojil.

Kontrola namenske porabe sredstev je bila tako zagotovljena preko:

- nakazila 60 % odobrenih sredstev neposredno na žiro račun izbranega izvajalca del ob odobritvi posojila,
- nakazila preostalih sredstev šele ob zaključku del po pridobitvi strokovnega mnenja o ustreznosti izvedenih del in
- statističnega podatka o okvirni višini posojila.

4.1.4. Tržni vrednostni papirji

Zakon o strukturi nekaterih naložb določenih javnih zavodov, skladov in zavarovalnih organizacij (Ur. l. RS, št. 71/93) je v svojem 2. členu zavezal Sklad, da je imel za

zagotavljanje varnosti svojega poslovanja 30 % finančnih naložb v obliki vrednostnih papirjev, ki jih je izdala ali zanje jamči Republika Slovenija.

Konec leta je imel Sklad del svojih likvidnih presežkov vloženih v naslednje vrednostne papirje, izkazane po revalorizirani nakupni vrednosti:

v 000 SIT	
Vrsta vrednostnih papirjev	Znesek
Obveznice RS 2	222.430
Blagajniški zapisi BS	173.016
Dvodelni blagajniški zapisi BS	249.786
Blagajniški zapisi BS v DEM	31.482
Skupaj	676.714

Izvajanje navedenega zakona je tekoče spremljalo Ministrstvo za finance, Sektor za upravljanje in privatizacijo državnega premoženja, od katerega je Računsko sodišče pridobilo podatke o izpolnjevanju zakonskih obveznosti javnih zavodov in skladov.

Iz pregleda finančnih naložb in stanja naložb v državne vrednostne papirje v revidiranem poslovnem letu je bilo razvidno, da je Sklad izpolnjeval zakonske obveznosti glede višine naložb v državne vrednostne papirje. Konec leta oz. 15.12.1996 so tovrstne naložbe predstavljale 53,9 % vseh sredstev, ki so oblikovala osnovo za naložbe po zakonu.

4.1.5. Obveznosti do bank

Med obveznostmi do bank je bil izkazan koriščen del dolgoročnega posojila Svetovne banke (IBRD) v višini 4 mio DEM, kar je konec leta znašalo 363.980 tisoč SIT. Po pogodbi (Loan Agreement - Environment Project - Air Pollution Abatement Program) je odobreni znesek posojila znašal 30 mio DEM po obrestni meri LIBOR za 6-mesečne depozite v DEM, ki je v decembru 1996 znašala 3,5 % p.a.. Posojilo je bilo namenjeno projektu APAP. Glavnica se bo vračala v polletnih obrokih, od katerih zapade prvi v plačilo 15.12.2001, zadnji pa 15.6.2011. Posojilo je bilo zavarovano z garancijo Republike Slovenije.

4.1.6. Dolgoročne rezervacije

Dolgoročne rezervacije so izkazovale konec leta 1996 stanje v višini 403.403 tisoč SIT, njihova sprememba v letu 1996 pa je prikazana v naslednji tabeli:

v 000 SIT	
Naziv	Znesek
Stanje 1.1.1996	482.291

Revalorizacija	42.599
Oblikovanje za leto 1996	6.949
Črpanje	(128.436)
Stanje 31.12.1996	403.403

Dolgoročne rezervacije za možne izgube so bile v letu 1994 oblikovane v višini 478.960 tisoč SIT, od tega 299.037 tisoč SIT po razvrstitvi prevzetih posojil v letu 1994 glede na njihovo kvaliteto. Pri tem so bila uporabljena prilagojena merila, ki so jih uporabljali za te namene v bankah. Po sklepu upravnega odbora so bile zaradi tveganja v zvezi z valutno klavzulo in nizko obrestno mero dodatno oblikovane rezervacije v znesku 179.923 tisoč SIT. Celotni znesek dolgoročnih rezervacij je bil potrjen s sklepom Vlade z dne 27.6.1996. V skladu s tem sklepom se bodo tako oblikovane rezervacije črpale v petih letih enakomerno, vsako leto 20 %, tako da ostaja v stanju konec leta 1996 še 60 % rezervacij.

Dolgoročne rezervacije za leto 1995 so bile oblikovane v višini predlaganih popravkov vrednosti posojil, prevzetih v letu 1995, in sicer v višini 66.120 tisoč SIT. Črpanje teh posojil se je začelo v letu 1996, in sicer prav tako v višini 20 % letno.

Dolgoročne rezervacije za leto 1996 so bile oblikovane v višini predlaganih popravkov posojil, prevzetih v letu 1996, in sicer za 491 tisoč SIT. Črpanje teh dolgoročnih rezervacij se bo pričelo v letu 1997 v višini 20 %.

Med dolgoročnimi rezervacijami so bile v letu 1996 oblikovane tudi dolgoročne rezervacije iz naslova brezplačno pridobljenih osnovnih sredstev od PHARE. Dolgoročne rezervacije iz tega naslova se prenašajo v prihodke v višini obračunane amortizacije za ta sredstva.

4.1.7. Vpisani kapital

Osnovni kapital Sklada se je v letu 1996 oblikoval v skladu s statutom in ZVO v skupnem znesku 4.720.980 tisoč SIT, in sicer iz naslednjih naslovov:

Naziv	Znesek
Stanje 1.1.1996	3.871.192
Prenesene odprte terjatve iz naslova posojil	40.588
Sredstva, pridobljena iz naslova uzurpacije prostora	33.999
Dokapitalizacija Ministrstva za okolje in prostor	775.692
Prenos med dolgoročne rezervacije	(491)
Stanje 31.12.1996	4.720.980

Na dan 31.12.1996 je imela Republika Slovenija v lasti za 3.871.100 tisoč SIT delnic Sklada. Za ostali kapital še niso bile izdane delnice.

V letu 1996 sta bili na podlagi 4. odstavka 108. člena ZVO na Sklad preneseni še dve posojili, ki jih je sklenilo Ministrstvo za okolje in prostor. Prenos odprtih terjatev iz naslova posojil je bil izveden dne 14.6.1996 v zneskih 32.588 tisoč SIT in 8.000 tisoč SIT.

Sklad je v letu 1996 pridobival tudi sredstva iz naslova uzurpacije prostora po Zakonu o urejanju naselij in drugih posegih v prostor (Ur. l. SRS, št. 18/84, ... Ur. l. RS 29/95 - v nadaljevanju ZUN) v višini 33.999 tisoč SIT.

V letu 1996 so bila sredstva kupnin po Zakonu o uporabi sredstev, pridobljenih iz naslova kupnine na podlagi zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Ur. l. RS, št. 45/95 in 34/96) nakazana v višini 775.692 tisoč SIT.

4.1.8. Rezerve

V letu 1996 so se rezerve Sklada povečale za razporejeni dobiček iz let 1994 in 1995 v višini 65.184 tisoč SIT, tako da so konec leta 1996 znašale 65.316 tisoč SIT.

4.2. Izkaz uspeha za leto 1996

Za leto 1996 je Sklad izkazal prihodke v skupni višini 384.327 tisoč SIT, odhodke pa v višini 381.788 tisoč SIT.

Prihodki in odhodki	Znesek v 000 SIT		Indeks
	1996	1995	
Prihodki od obresti in podobni prihodki	110.215	44.385	248
Odhodki za obresti in podobni odhodki	(750)	0	
Čiste obresti in podobni prihodki	109.465	44.385	247
Prihodki iz vrednostnih papirjev	90.740	20.696	438
Prejete provizije	7.609	0	
Dane provizije	(8.910)	(1.362)	654
Čiste provizije	(1.301)	(1.362)	95
Drugi prihodki iz poslovanja	7.470	2.048	365
Splošni upravni stroški	(129.687)	(69.513)	187
Amortizacija opredmetenih osnovnih sredstev	(12.118)	(9.641)	126
Drugi odhodki poslovanja	(198.673)	(8.592)	
Popravki vrednosti terjatev	(31.643)	(11.534)	274
Prihodki zaradi odprave rezervacij	128.436	104.043	123
Izguba/dobiček iz rednega poslovanja	(37.311)	70.530	
Izredni prihodki	39.857	3.242	
Izredni odhodki	(7)	(8.680)	
Izredni dobiček/izguba	39.850	(5.438)	
Skupaj dobiček	2.539	65.092	
Dobiček poslovnega leta	2.539	65.092	

V skupnem znesku doseženih prihodkov je v letu 1996 pripadlo 128.436 tisoč SIT ali 33 % odpravi rezervacij, oblikovanih v prejšnjih letih. Ostalo so bili prihodki iz poslovanja in vrednostnih papirjev. Med izrednimi prihodki v višini 39.857 tisoč SIT so bile prikazane prejete donacije PHARE v okviru projekta APAP in zaračunani operativni stroški v okviru projekta ODS.

Med odhodki so največji delež predstavljali odhodki iz revalorizacijskega primanjkljaja s 198.673 tisoč SIT (52 %) in splošni upravni stroški s 129.687 tisoč SIT (34 %).

Sklad po določilih Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Ur. l. RS, št. 72/93 in 20/95) ni davčni zavezanec za nepridobitni del dejavnosti, ki jo opravlja. V letu 1996 je Sklad izkazal dobiček v višini 2.539 tisoč SIT. Izguba iz rednega delovanja je znašala 37.311 tisoč SIT, izredni dobiček pa 39.850 tisoč SIT.

4.2.1. Splošni upravni stroški

Splošni upravni stroški so v letu 1996 znašali 129.687 tisoč SIT in so porasli kar za 86,5 % v primerjavi s preteklim letom. Za stroške dela je bilo porabljenih 59.300 tisoč SIT, za druge upravne stroške pa 70.387 tisoč SIT.

Stroški dela

Za posamezne stroške dela je bil v letih 1995 in 1996 namenjen naslednji obseg sredstev:

Stroški dela	Znesek v 000 SIT		Indeks
	1996	1995	
Plače	45.249	26.963	168
Dajatve za socialno in pokojninsko zavarovanje	7.508	5.824	129
Stroški upravnega in nadzornega odbora	1.534	2.973	52
Odpravnine	0	1.169	
Delo po pogodbi in avtorski honorarji	212	594	36
Drugi stroški dela	4.346	1.308	332
Stroški izobraževanja	451	1.280	35
Skupaj	59.300	40.111	148

Za plače zaposlenih je bilo v letu 1996 porabljenih 45.249 tisoč SIT, kar je za 68 % več kot v preteklem letu. Konec leta 1995 je bilo v Skladu po podatkih o številu ur zaposlenih 5 delavcev, medtem ko se je v letu 1996 njihovo število povečalo na 9 zaposlenih. Število zaposlenih se je v letu 1996 dejansko povečalo s 7 delavcev na začetku leta na 11 zaposlenih ob koncu leta. Med novo zaposlenimi so bili trije delavci sprejeti za določen čas za izvajanje mednarodnih projektov, saj je bilo oblikovanje skupine pogoj za črpanje kredita. Za dodatno zaposlenega delavca na projektu ODS je Sklad prejel povračilo za plačo od GEF v višini 8.500 USD za posamezno trimesečje.

Osnovne plače so bile obračunane skladno s Sklepom Vlade RS št. 113-02/93-7/23-8, z dne 4. 8.1994, s katerim so se določila sredstva za plače poslovnih delavcev, vodilnih delavcev in ostalih zaposlenih v skladih, ki so v lasti Republike Slovenije, v obsegu in po merilih Zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Ur. l. RS, št. 18/94, 13/95 in 36/96 - v nadaljevanju ZRPJZ) in s strani Vlade predpisano metodologijo za ugotavljanje obsega javnih sredstev, do katerih so upravičene omenjene agencije in skladi.

Po tej metodologiji se za bruto plače poslovnih delavcev zagotavljajo sredstva v višini 90 % bruto plače ministra, za bruto plače vodilnih delavcev sredstva v višini osnovnih bruto plač višjih upravnih delavcev v republiških upravnih organih, za ostale zaposlene pa v

obsegu, ki ustreza osnovnim bruto plačam delavcev, ki so v republiških upravnih organih zaposleni na delovnih mestih podobne stopnje zahtevnosti.

V revizijo je bil zajet obračun plače direktorja Sklada po posameznih mesecih in pri tem niso bile ugotovljene nepravilnosti. Ker metodologija ni posebej predpisala vezanosti plače direktorja Sklada na resornega ministra, so v Skladu pri določanju osnove za plačo direktorja upoštevali najvišji količnik za osnovno plačo ministra v višini 7,75. V letu 1996 direktorju ni bil obračunan in izplačan dodatek za delovno uspešnost, regres pa mu je bil izplačan v skladu s pogodbo o zaposlitvi, ki je opredelila izplačilo regresa, skladno s Kolektivno pogodbo dejavnosti bank in hranilnic v Republiki Sloveniji. Tako je direktor prejel regres v višini 316.636,00 SIT bruto.

V preizkušanje pravilnosti porabe sredstev za delo ostalih delavcev so bili zajeti obračuni osnovnih plač (brez preverjanja pravilnosti uporabe količnikov), del plače za delovno uspešnost in drugi dodatki.

Ostali zaposleni so prejeli plače v skladu z internim aktom Notranja organizacija in sistemizacija ter vrednotenje delovnih mest, ki ga je sprejel upravni odbor Sklada. Njihova plača, razen plače tehničnega sodelavca, se je povečala za dodatek zaradi konkurenčne klavzule v višini 15 %. Poleg tega so delavci vsak mesec, razen v prvih mesecih po zaposlitvi, prejeli del plače za delovno uspešnost v višini od najmanj 20 % do največ 50 % osnovne plače.

Zaposleni delavci, brez zaposlenega, katerega plača je bila financirana s sredstvi GEF, so v letu 1996 za delovno uspešnost prejeli skupaj 5.842.666,30 SIT, kar je predstavljalo 25 % mase sredstev za osnovne plače.

Sklep Vlade RS, ki izvršuje pravice in dolžnosti, ki pripadajo Republiki Sloveniji kot ustanoviteljici Sklada, št. 113-02/93-7/23-8 z dne 4. 8. 1994 zavezuje Sklad k določanju in izplačevanju plač po ZRPJZ. ZRPJZ v 18. členu določa mesečno omejitev skupnega obsega sredstev za plačilo delovne uspešnosti v višini največ 3 % sredstev v javnem zavodu. Ta sredstva lahko javni zavod poveča samo v primeru, če pridobiva del sredstev na trgu ali na podlagi javnih razpisov in če pridobi soglasje ustanovitelja. Med sredstva, pridobljena na podlagi javnih razpisov, štejejo le sredstva, ki jih raziskovalni in visokošolski zavodi pridobijo za izvajanje projektov, ki presegajo z zakonom določen obseg dejavnosti zavoda. Sklad po presoji Računskega sodišča ne more uporabiti določila tega odstavka za utemeljitev izplačil delovne uspešnosti.

Sklad ima v svojem internem aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji ter vrednotenju delovnih mest določeno, da lahko delavci prejema del plače za delovno uspešnost v višini od najmanj 20 % do največ 50 % osnovne plače. To določilo je v nasprotju s Sklepom Vlade RS, št. 113-02/93-7/23-8 z dne 4. 8. 1994 v povezavi s členom 17/1 ZRPJZ, sredstva, ustvarjena na trgu pa se poleg tega lahko namenijo za del plače iz naslova delovne uspešnosti le v soglasju z ustanoviteljem. Tega soglasja pa Sklad ni pridobil, kljub temu, da je namenil za delovno uspešnost več kot 3 % skupnega obsega sredstev. Poleg tega pa je posameznemu delavcu izplačal več kot 20 % dela plače iz naslova delovne uspešnosti.

Primerjava z dovoljenim zneskom v višini 3 % mase za osebne dohodke zaposlenih, brez direktorja, kar zneso 700.932,20 SIT kaže, da je bilo v letu 1996 za delovno uspešnost skupaj preveč izplačano 5.141.734,10 SIT.

Sklad bi se moral pri izplačevanju dela plače za delovno uspešnost ravnati v skladu s sklepi Vlade Republike Slovenije. Ti sklepi so med drugim obvezali predsednike upravnih odborov, da so morali tudi poročati o uresničitvi sklepov. Poročilo predsednika upravnega odbora Sklada Vladi Republike Slovenije, z dne 6.10.1994, o uresničevanju sklepov Vlade Republike Slovenije, z dne 4.8.1994, je vsebovalo tudi opredelitev organa upravljanja Sklada glede sistemizacije in vrednotenja delovnih mest v službi Sklada in glede variabilnega dela plače za uspešno delo. S tem dopisom so Vlado seznanili, da so variabilni del plače za uspešno delo opredelili skladno z določili 3. odstavka 18. člena ZRPJZ. Vlada ni imela pripomb na to sporočilo, vendar tudi ni dala izrecnega soglasja.

Na osnovi tega je Računsko sodišče mnenja, da mora Sklad uskladiti obseg sredstev, ki jih namenja za ta del plače, s sklepi Vlade, ter ugotovljeno nepravilnost odpraviti.

Sklad vztraja pri svoji trditvi, da ZRPJZ sam po sebi ne velja za Sklad in tako ni pravni temelj za določanje plač oziroma dela plače za delovno uspešnost, kar pomeni, da je senat na prvi stopnji pri presoji pravilnosti izplačil delovne uspešnosti uporabil napačen pravni temelj. Ta ugovor utemeljuje s tem, da se na podlagi ZRPJZ določajo in izplačujejo zgolj plače v javnih zavodih in državnih organih, ki so izrecno določeni in so v 1. členu zakona taksativno naštetih. To pa pomeni, da kriterijev in meril, določenih s tem zakonom, ni mogoče uporabiti za druge subjekte. Tudi sicer se uporaba zakona omejuje tudi v naštetih zavodih in državnih organih samih, in sicer v 2. členu zakona, kjer gre le za tista sredstva, ki se posameznim javnim zavodom in državnim organom zagotavljajo iz proračuna oziroma iz drugih javnih sredstev. Tako za Sklad ne more veljati nobena izmed določb zakona. Sklad ni ne javni zavod, niti državni organ oziroma organ lokalne skupnosti, ampak izhaja njegova vloga iz določil o ustanovitvi Sklada, ki so neposredno navedeni v ZVO, kjer je Sklad opredeljen kot oseba javnega prava s pravicami, obveznostmi in dolžnostmi iz zakona in drugih pravil Sklada in je z isto določbo definiran kot delniška družba.

Ker je ZRPJZ sam po sebi neustrezna pravna podlaga za presojanje izplačil delovne uspešnosti in ker je Računsko sodišče pri svojem delu vezano na ustavo, zakone in druge predpise, ne more samovoljno in po lastni presoji uporabiti ZRPJZ. Senat na prvi stopnji je tako napačno uporabil pravno podlago in kršil določbo 150. člena Ustave in 22. člena ZRacS.

S tem, ko je bilo ugotovljeno dejstvo, da ZRPJZ ni ustrezen pravni temelj za določanje plač v Skladu je brezpredmetna tudi navedba Senata I, da je določilo internega akta o notranji organizaciji in sistemizaciji ter vrednotenju delovnih mest, ki opredeljujejo višino izplačil delovne uspešnosti v nasprotju s členom 171/1 ZRPJZ, prav tako pa tudi nadaljnja ugotovitev Senata I, da Sklad ni pridobil soglasja ustanovitelja, kljub temu, da je namenil za delovno uspešnost več kot 3 % skupnega obsega sredstev ter da je posameznemu delavcu izplačal več kot 20 % dela plače za delovno uspešnost. To izhaja iz statusa Sklada, kjer njegov javnopravni status ne pomeni, da se za Sklad in razmerja znotraj njega avtomatično uporabljajo pravne norme, ki veljajo za del javnega sektorja. Zato lahko za pravno ureditev sistema plač velja lastna avtonomna regulativa, pri tem pa ni nobenih ovir, da določila te regulative v obliki akta o notranji organizaciji in sistemizaciji ter vrednotenju delovnih mest ne bi glede osnovnih plač in dodatkov odkazovala na ZRPJZ, pri urejanju variabilnega dela plače pa imela lastno pravilo.

Sklad ugovarja navedbam Senata I glede upoštevanja sklepov Vlade kot netočnim in navaja,

da vse sklepe Vlade RS, ki se nanašajo na poslovanje Sklada tudi izvršuje. Pri tem se posebno ozre na napačno navedbo oziroma tolmačenje Senata I v zvezi s sklepi Vlade RS z dne 4.8.1994, ki so med drugim zavezali predsednike upravnih odborov, da poročajo o njihovem izvrševanju. Poročilo z dne 6.10. 1994 izrecno izpostavlja smiselno upoštevanje zahtev Vlade RS in ugotavlja pravno formalno brezpredmetnost ZRPJZ za nenaštete sklade, vendar se sklicuje na dejstvo, da interni akt vsebinsko sledi ZRPJZ, uredbi o količnikih za določitev osnovne plače funkcionarjev, sklepu Vlade z dne 25.6.1994 glede nagrajevanja tajnic, da pa pri variabilnem delu plače v primerih dejavnosti poslovanja izven sistema poslovanja v okviru ali z javnimi sredstvi upošteva določila 3. odstavka 18. člena ZRPJZ. To pa ne pomeni, kot je zmotno ugotovil Senat I, da so Vlado seznanili, da so variabilni del plače za uspešno delo opredelili skladno z določili 3. odstavka 18. člena ZRPJZ, ampak da ureditev plačnega sistema vsebinsko sledi ZRPJZ. Sklad ugovarja tudi ugotovitvi Senata I, da komisija ni dala izrecnega soglasja k poročilu, kajti tako soglasje k poročilu tudi ni bilo določeno.

Sklad ugovarja tudi navedbam Senata I, ki izkazujejo nerazumevanje specifične pravne ureditve, razen tega je povzetek pripomb Sklada na predhodno poročilo netočen, odgovora pa ni bilo podanega tudi ne na vse pripombe Sklada na predhodno poročilo. Zato so bila kršena predpisana pravila postopka tudi pri postopku na prvi stopnji.

Sklad ugovarja ugotovitvam Senata I glede pristojnosti organov Sklada in razmerij med njimi ter trdi, da so bile ustanoviteljske pravice in pravice upravljanja s premoženjem Sklada prenesene po zakonu na upravni odbor, ki upravlja Sklad neomejeno, razen v določenih primerih, ki so določeni v zakonu kot akti, h katerim daje svoje soglasje Vlada RS. S tem pa je zagotovljen neposreden vpliv Vlade na delo Sklada. V ugovoru Sklad tudi izpostavlja nedoslednost Senata I pri obravnavanju pripomb glede javnega značaja določenih pridobljenih sredstev in danega poročstva Republike Slovenije za kredit IBRD. Najeto posojilo ni mogoče v nobenem primeru šteti za javna sredstva. Sklad le del dejavnosti opravlja na osnovi javnih sredstev, s katerimi pokriva naložbe, drugi del dejavnosti pa opravlja iz drugih virov sredstev in s sredstvi iz lastnih prihodkov mora kriti stroške dela. Drugi del sredstev so dotacije in darila, posojila tujih oseb in držav ter mednarodnih ustanov, kot tudi prihodki, ustvarjeni z lastnim poslovanjem in naložbami. Po mnenju Sklada pa slednji nimajo nikakršne zveze z javnimi sredstvi. Zato Sklad v celoti ugovarja navedbam Senata I glede izplačevanja dela plače za delovno uspešnost, saj so se uporabila za te namene sredstva, ustvarjena z opravljanjem gospodarske dejavnosti na trgu, razen tega je za vrednotenje delovnih mest pristojen upravni odbor Sklada samostojno oziroma skladno s sklepi Vlade RS. Zato Sklad odločno nasprotuje trditvi, da je Notranja organizacija, sistemizacija in vrednotenje delovnih mest v nasprotju s sklepi Vlade. Sklad prav tako ugovarja navedbi, da Vlada pri sprejemu finančnega načrta ni mogla vedeti kolikšen del sredstev se namenja za delovno uspešnost, saj so ji bili predstavljeni vsi elementi oblikovanja obsega sredstev za te namene. Zato ne velja tudi trditev, da je bilo poročilo o izpolnjevanju sklepov glede višine in obsega plač nepopolno, saj ni bilo predpisane oblike poročanja. Vlada na poročilo ni imela pripomb, kakor tudi ni imela pripomb na vsa nadaljnja poročanja o obsegu sredstev za plače, kjer pa so bili ločeno izkazani tudi zneski plač za delovno uspešnost.

Senat II ugotavlja, da je v poročilu pravilno prikazano razmerje med organi Sklada in ne sprejema pripombe, da 85. člen ZVO eksplicitno določa, da so ustanoviteljske pravice prenesene na upravni odbor Sklada. Upravni odbor le upravlja družbo in ima predsednika in štiri člane, katere imenuje Vlada RS. Po statutu ima upravni odbor dejansko nekatere pristojnosti skupščine v smislu ZGD, določene funkcije pa opravlja

Vlada RS. Tako lahko po ZGD štejemo upravni odbor kot kolegijski organ delniške družbe, kjer je direktor predsednik uprave družbe. Dejstvo, da direktorja imenuje upravni odbor, oba skupaj pa upravljata družbo, kaže na to, da se prepletajo funkcije kolegijskega organa in nekatere funkcije skupščine delniške družbe. Ker mora uprava izvrševati sklepe, ki jih sprejme skupščina, je odgovornost upravnega odbora, po ZVO in statutu, nedoločena in ni mogoče opredeliti kdo komu odgovarja. To pa ne pomeni, da za Sklad ne veljajo predpisi ustanovitelja, zato mora upoštevati sklepe Vlade kot odločitve svojega ustanovitelja. Predstavniki ustanovitelja, ki zastopajo interese ustanovitelja v nadzornem in upravnem odboru, morajo upoštevati pravila oziroma navodila ustanovitelja še bolj, ker gre za korporacijo javnega prava, ki mora delovati prvenstveno v javnem interesu. Razen tega se ustanoviteljske funkcije Vlade lahko prenesejo le z zakonom, zato določba 86. člena ZVO ni povsem ustrezna, da bi bil iz nje razumljiv prenos izvrševanja pravic ustanovitelja na tretjo osebo. Zato tudi upravni odbor ne more opravljati svojih ustanoviteljskih pravic samostojno, ker te pravice izvršuje Vlada, zakonodajalec pa tega ni drugače opredelil.

Osnove ugovora Sklada na navedbe senata na prvi stopnji izvirajo iz prerekanja izhodiščnega privzetka, da mora Sklad pri določanju osnovne plače in dela plače za delovno uspešnost upoštevati ZRPJZ. ZRPJZ ne velja za Sklad neposredno, temveč na podlagi Sklepa Vlade RS, št. 113-02/93-7/23-8 z dne 4. 8. 1994, ki v 1. točki določa, da se agencijam in skladom, sredstva za plače poslovnih delavcev, vodilnih delavcev ter ostalih zaposlenih zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije oziroma iz drugih javnih sredstev v obsegu in po merilih ZRPJZ.

ZVO opredeljuje Sklad kot osebo javnega prava, v letu 1996 je prejel od ustanovitelja za 851 milijonov proračunskih sredstev v obliki kupnin po zakonu o lastninskem preoblikovanju podjetij in iz naslova uzurpacije prostora.

Razen tega, skladno s 87. členom ZVO, o vsaki zadolžitvi odloča Vlada. Sklad je v ugovoru pravilno opozoril, da je bila napačna trditev senata na prvi stopnji, da je Vlada prevzela garancijo za posojilo Mednarodne banke za obnovo in razvoj, saj to res ni v njeni pristojnosti, ampak je Republika Slovenija dala poroštvo za posojilo v višini 30 milijonov DEM, skladno z veljavnimi predpisi. Kljub temu to ne vpliva na napačno trditev Sklada, da ta sredstva nimajo nikakršne zveze z javnimi sredstvi. Dejstvo, da ta sredstva niso zajeta v proračunu Republike Slovenije, ne zanika javnosti teh sredstev, še posebno v primeru plačilne nesposobnosti Sklada. Ker Sklad ne izkazuje ločeno prihodkov in odhodkov javnih in zasebnih sredstev trditev Sklada, da mora s sredstvi iz lastnih prihodkov kriti stroške dela, Senat II zavrača kot neutemeljeno.

Zato Senat II ugotavlja, da je Sklad iz javnofinančnih sredstev izplačeval del plač za uspešnost v nasprotju s sklepi Vlade, saj ni imel soglasja ustanoviteljev za izplačila nad obsegom, ki ga določa ZRPJZ. Ustanoviteljica Sklada je Republika Slovenija in na podlagi 9. člena Zakona o Vladi (Ur.l. RS, št. 4/93, 71/94, 23/96 in 47/97 - v nadaljevanju ZVRS) Vlada izvršuje pravice in dolžnosti, ki pripadajo Republiki Sloveniji kot ustanoviteljici zavodov, gospodarskih družb in drugih organizacij, če s posebnim zakonom ni drugače določeno. Zato bi Sklad moral upoštevati sklep Vlade št. 113-02/93-7/23-8, z dne 4.8.1994, kot odločitev svojega ustanovitelja. Prav tako so po tem sklepu dolžni ravnati predstavniki Vlade v upravnem odboru Sklada, ki so sprejeli pravilnik o notranji organizaciji. Senat II ugotavlja, da je Sklad ravnal nepravilno, ko je pripravil

in sprejel Notranjo organizacijo, sistemizacijo in vrednotenje delovnih mest v obliki in vsebini, ki ne upoštevata sklepov Vlade.

Sklad je sicer pridobil soglasje Vlade k finančnemu načrtu, vendar Vlada iz predloženega načrta ni mogla vedeti, da bo za delovno uspešnost porabljeno več kot je dovoljeno, saj zneskovno višina dela plače za delovno uspešnost ni bila posebej določena, ampak je bila prikazana v skupnem znesku bruto plače. Tudi pogodbe o zaposlitvi, ki so bile posredovane po sklepu Vlade št. 100-05/96-7/4-8, niso izrecno prikazovale možnega dodatka za delovno uspešnost. Obvestilo sekretariatu Vlade o izvrševanju sklepa Vlade iz avgusta 1994, s katerim je Sklad zagotovil, da spoštujejo sklep Vlade in vsebinska določila ZRPJZ, je bilo napačno, saj ni opredelilo višine ali zneska za delovno uspešnost. Senat II ugotavlja, da Sklad v tem obvestilu ni posredoval Vladi podatkov o ustreznem spoštovanju sklepa Vlade ne le za določanje delovne uspešnosti iz dejavnosti poslovanja izven sistema poslovanja v okviru ali z javnimi sredstvi, ampak tudi za delovno uspešnost, skladno z ZRPJZ, saj je določil razpon, v katerem se lahko giblje ta del plače višje, kot ga določa ZRPJZ (največ 20%).

Izračunavanje dodatka za delovno dobo je Sklad izvrševal na osnovno plačo, povečano za dodatek za uspešnost in konkurenčno klavzulo. Zaradi tega je bilo zaposlenim (brez zaposlenega, katerega plača je bila financirana s sredstvi GEF) preveč izplačano skupaj 532.844,70 SIT. Sklad je začel v februarju 1997 pravilno upoštevati osnovo za izračun dodatka.

Regres je bil zaposlenim izplačan v aprilu 1996. Višina izplačanega regresa na zaposlenega je znašala 68.340,00 SIT bruto. S takim izplačilom je Sklad spoštoval Aneks k KPND (Ur. l. RS, št. 64/95), ki v svojem 6. členu določa, da je regres za letni dopust za leto 1996 dvakratni znesek izhodiščne plače za I. tarifni razred (količnik 1,00) v mesecu, v katerem se je izplačal regres.

Ostali stroški dela, kot so stroški prevoza na delo in stroški prehrane, so se pravilno obračunavali in izplačevali glede na dejansko prisotnost na delu.

Po pogodbah o zaposlitvi so trije pomočniki direktorja Sklada in poslovna sekretarka uporabljali zasebne osebne avtomobile za službene namene. Sklad jim je zaradi tega kril stroške polnega kasko zavarovanja, poleg tega pa jim je izplačeval tudi pavšalno mesečno nadomestilo stroškov za uporabo avtomobila za lokalne vožnje v obliki kilometrine za 1.000 prevoženih kilometrov. Ta nadomestila so se zaposlenim upoštevala kot boniteta in je bila zanje tudi plačana akontacija dohodnine. Povprečno mesečno nadomestilo stroškov, izplačano v letu 1996, je znašalo 24.443 SIT. Skupaj je bilo v letu 1996 izplačano za 1.173 tisoč SIT nadomestil za kilometrino in 482 tisoč SIT za polno kasko zavarovanje.

Po mnenju Računskega sodišča je bil način izplačevanja odškodnine v obliki pavšalne mesečne kilometrine neprimeren. Zaposleni bi kilometrino lahko prejeli na podlagi potnih nalogov le za dejansko prevožene kilometre v službene namene. O opravljeni kilometrini bi morali voditi evidence, izplačila pa se jim v tem primeru tudi ne bi upoštevala kot boniteta.

Stroški po pogodbah o delu

Za delo upravnega in nadzornega odbora je Sklad izkazal stroške v višini 1.534 tisoč SIT. S predsednikoma in člani upravnega in nadzornega odbora je imel Sklad sklenjene pogodbe o opravljanju funkcij predsednika in članov. Tako je bilo za delo upravnega odbora obračunano za 1.071 tisoč SIT sredstev, za delo nadzornega odbora pa 463 tisoč SIT.

Upravni odbor se je sestel na 12 rednih sejah, za kar so jim bile izplačane nagrade za delo v skladu s sprejetim sklepom Vlade RS št. 400-06/94-15/4-8, z dne 15.11.1996. Nagrade so bile

izplačane v enkratnem znesku za celotno obdobje od 15.6.1995 dalje, in sicer predsedniku v višini 200 DEM in članom v višini 100 DEM neto v tolaški protivrednosti za redno sejo.

Nadzorni odbor se je sestel dvakrat in za to prejel sejnine v skladu s Protokolom o zagotavljanju pogojev za delo nadzornega odbora Sklada, kjer se nagrade za delo izplačujejo v obliki sejin po pogodbah o delu, in sicer 150 DEM za predsednika in 100 DEM za člana nadzornega odbora.

Skład je na obračunane nagrade za delo plačal 25 % posebni davek na določene prejemke v višini 197 tisoč SIT, ki pa ga v skladu z Zakonom o posebnem davku na določene prejemke (Ur. l. RS, št. 72/93, 22/94, 45/95 in 12/96) ni bil zavezan plačati od prejemkov fizičnih oseb, ki opravljajo funkcije na podlagi imenovanja. To velja tudi za sejnine članom upravnih in nadzornih odborov.

Drugi upravni stroški

Za pokrivanje drugih upravnih stroškov je Skład v letu 1996 porabil 70.387 tisoč SIT, kar je za 139 % več kot v preteklem letu. Za posamezne vrste stroškov je bil namenjen naslednji obseg sredstev:

Drugi upravni stroški	Znesek v 000 SIT		Indeks
	1996	1995	
Najemnine poslovnih prostorov in garaž	11.958	12.081	99
Stroški računovodskih storitev	1.476	1.374	107
Stroški materiala	2.693	1.209	223
Stroški službenih potovanj	3.752	1.022	367
Stroški reklame in reprezentance	1.320	1.224	108
PTT stroški	1.002	608	165
Stroški odvetniških storitev in revizije	5.220	1.037	503
Stroški zavarovanja	162	568	28
Stroški ostalih storitev	42.804	10.279	416
Skupaj	70.387	29.402	239

V primerjavi z letom 1995 so se izredno povečali stroški ostalih storitev, ki so v strukturi stroškov predstavljali kar 60,8 %.

Skład je imel od 10.8.1994 najete poslovne prostore na Trgu republike 3 v Ljubljani v skupni izmeri 213,13 m², za kar je plačeval mesečno najemnino v višini 33 DEM za m². Osnovna pogodba se je 24.7.1995 zamenjala z novo pogodbo z istimi pogoji. Zamenjava osnovne pogodbe je bila potrebna zaradi prenosa lastništva na stavbi. V letu 1996 je Skład pridobil

dodatne prostore v izmeri 39,90 m², za katere je plačeval enako mesečno najemnino. Najemna pogodba se je podaljševala letno.

Dne 11.7.1997 je bil sklenjen Aneks 3 k pogodbi, s katerim se je podaljšala pogodba do 7.8.1998. Najemnina je bila določena v tolarskem znesku v protivrednosti dogovorjene cene, ki se mesečno spreminja, skladno z gibanjem drobnoprodajnih cen.

Za opravljanje pravnih storitev in svetovanja je imel Sklad sklenjeno pogodbo o opravljanju pravnih storitev z odvetnikom M.S. iz Ljubljane. Pogodba je obsegala posvete o pravnih vprašanjih in dajanje mnenj, kakor tudi zastopanje Sklada. Plačilo za posvetovalne storitve je bilo dogovorjeno v obliki mesečnega pavšala v višini 200 DEM v tolarski protivrednosti, kar je v letu 1996 znašalo skupaj 215.871,70 SIT. Za zastopanje Sklada je bilo dogovorjeno plačilo po veljavni odvetniški tarifi, kar je znašalo v letu 1996 skupaj 3.244.745,00 SIT. Za notarske storitve je Sklad v letu 1996 porabil 274.312,50 SIT.

Stroški ostalih storitev so v letu 1996 znašali 42.804 tisoč SIT in so se v primerjavi z letom 1995 povečali za 316,4 %. Največ so k temu povečanju prispevali dodatni stroški institucionalne krepitve in izboljševanje pogojev dela Sklada, kar je Sklad v celoti kril s sredstvi, ki jih je za ta namen prejel v okviru programa PHARE. Skupaj so ti stroški znašali 33.650.718,40 SIT oz. 84 % stroškov ostalih storitev.

Poleg tega je Sklad porabil 3.782 tisoč SIT za objave in razpise v Uradnem listu in sredstvih javnega obveščanja, ostali večji stroški pa so bili povezani z vzdrževanjem informacijske tehnologije, lektoriranjem in gradbenim pregledovanjem projektov, ki jih je sofinanciral.

4.3. Izkaz finančnih tokov od 1.1. do 31.12.1996

V izkazu finančnih tokov so bili za leto 1996 prikazani pritoki in odtoki sredstev v višini 1.589.072 tisoč SIT. Vire pritokov in odtokov prikazuje naslednji izkaz:

Pritoki in odtoki sredstev	v 000 SIT
<u>Pritoki sredstev</u>	1.589.072
Začetno stanje denarja v blagajni in na žiro računu	42.624
Pritoki kapitalskih sredstev skupaj	1.169.386
- vpisani kapital	849.788
- rezerve	65.184
- dolgoročne rezervacije	(78.888)
- revalorizacijski popravek kapitala	395.941
- prenešeni čisti dobiček	(86)
- izguba poslovnega leta	(62.553)
Pritoki drugih sredstev skupaj	377.062
- obveznosti do bank	363.980
- druge obveznosti	6.649
- vnaprej vračunani stroški in neobračunani prihodki	6.433

<u>Odtoki - uporaba sredstev</u>	1.589.072
Uporaba kapitalskih sredstev skupaj	(3.149)
- opredmetena osnovna sredstva	(3.149)
Uporaba drugih sredstev skupaj	1.167.304
- posojila bankam	(115.044)
- posojila strankam, ki niso banke	1.061.915
- tržni vrednostni papirji	216.960
- druga sredstva	3.058
- nevračunani stroški in nezaračunani prihodki	415
Končno stanje denarja	424.917
<u>Razlike med uporabo in pritokom sredstev</u>	
Večja ali manjša uporaba kapitalskih sredstev od njihovega pritoka	(1.172.535)
Večja ali manjša uporaba drugih sredstev od njihovega pritoka	790.242
Povečanje ali zmanjšanje denarja	382.293

Sklad je v letu 1996 pridobil sredstva v višini 775.693 tisoč SIT, ki so mu bila dodeljena za dokapitalizacijo na podlagi zakona, zato je ta priliv prikazan kot največja postavka pritokov sredstev. Pridobljena sredstva je Sklad namenil za posojila strankam, na katere je odpadlo 67 % vseh odtokov.

Končno stanje denarnih sredstev iz dvostranskega izkaza finančnih tokov je izkazano v izkazu stanja na dan 31.12.1996 med gibljivimi sredstvi v znesku 424.917 tisoč SIT.

III. MNENJE

1. O računovodskih izkazih Ekološko razvojnega sklada Republike Slovenije, d.d., Ljubljana, ki jih sestavljajo bilanca stanja na dan 31.12.1996, izkaz uspeha in izkaz finančnih tokov za leto 1996, izreka Računsko sodišče **pozitivno mnenje**.

Po mnenju revizorjev navedeni računovodski izkazi resnično in pošteno izkazujejo finančno stanje Ekološko razvojnega sklada Republike Slovenije, d.d., na dan 31.12.1996, izid njegovega poslovanja ter gibanje finančnih tokov v letu 1996 v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi.

2. Na podlagi ugotovitev iz revidiranja zakonitosti, pravilnosti in primernosti porabe sredstev pri poslovanju Sklada izreka Računsko sodišče **mnenje s pridržkom**.

O b r a z l o ž i t e v:

Sklad pri razporejanju sredstev dodatka za delovno uspešnost ni upošteval sklepa Vlade in metodologije za ugotavljanje obsega javnih sredstev, do katerih so upravičene agencije in skladi, ki so v lasti Republike Slovenije. Ugotovljeno je bilo, da so bili stroški plač zaposlenih na Skladu obračunani za 5.675 tisoč SIT preveč, kar je predstavljalo 4,4 % vseh splošnih upravnih stroškov oz. 1,5 % vseh odhodkov iz izkaza uspeha za leto 1996.

Preveč izplačana plača za delovno uspešnost in dodatek za delovno dobo je po zaposlenem delavcu brez direktorja znašala 630.555,00 SIT, kar je 5X (oziroma 4,84) presegalo povprečno bruto plačo v gospodarstvu v mesecu decembru 1996 (130.124,00 SIT).

Na podlagi 4. odstavka 24. člena ZracS je to poročilo dokončno.

Dr. Vojko A. Antončič
Predsednik Senata II

Vročiti:

- Ekološko razvojni sklad Republike Slovenije, d.d.
Trg republike 3, Ljubljana;
Priporočeno s povratnico!
- Arhiv, tu

Uporabljena pravna podlaga

- Poslovnik Računskega sodišča Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 20/95)
- Zakon o Računskem sodišču (Ur. l. RS, št. 48/94)
- Zakon o varstvu okolja (Ur. l. RS, št. 32/93, 44/95 in 1/96) - ZVO
- Statut Ekološko razvojnega sklada Republike Slovenije, d.d. (Ur. l. RS, št. 51/94 in 44/96)
- Zakon o zagotavljanju in uporabi sredstev za varstvo okolja (Ur. l. SRS, št. 2/90)
- Notranja organizacija in sistemizacija ter vrednotenje delovnih mest Ekološko razvojnega sklada Republike Slovenije, d.d., Ljubljana z dne 29.9.1994 in 3.4.1995
- Pravilnik Ekološko razvojnega sklada Republike Slovenije, d.d., Ljubljana o postopkih javnih razpisov za kreditiranje (Ur. l. RS, št. 41/95, 54/95, 61/96) - Pravilnik
- Odredba o postopku za izvajanje javnega razpisa za oddajo javnih naročil (Ur. l. RS, št. 28/93, 19/94)
- Zakon o strukturi nekaterih naložb določenih javnih zavodov, skladov in zavarovalnih organizacij (Ur. l. RS, št. 71/93)
- Zakon o urejanju naselij in drugih posegih v prostor (Ur. l. SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, Ur. l. SFRJ, št. 83/89, Ur. l. SRS, št. 43/89, 5/90, Ur. l. RS, št. 26/90, 3/91, 10/91, Ur. l. RS/I, št. 17/91, Ur. l. RS, št. 55/92, 13/93, 18/93, 47/93, 71/93 in 29/95) - ZUN
- Zakon o uporabi sredstev, pridobljenih iz naslova kupnine na podlagi zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Ur. l. RS, št. 45/95 in 34/96)
- Zakonu o davku od dobička pravnih oseb (Ur. l. RS, št. 72/93 in 20/95)
- Zakon o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Ur. l. RS, št. 18/94, 13/95 in 36/96) - ZRPJZ
- Metodologija za ugotavljanje obsega javnih sredstev, do katerih so upravičene agencije in skladi, ki so v lasti Republike Slovenije
- Kolektivna pogodba dejavnosti bank in hranilnic v RS (Ur. l. RS, št. 3/94, 45/94, 18/96 in 23/96)
- Sklep Vlade RS, št. 113-02/93-7/23-8 z dne 4. 8. 1994
- Protokol o zagotavljanju pogojev za delo Nadzornega odbora Sklada
- Zakon o posebnem davku na določene prejemke (Ur. l. RS, št. 72/93, 22/94, 45/95 in 12/96)
- sklepi in navodila Vlade in Ministrstva za okolje in prostor
- drugi predpisi